

Aarhus • 2. apr. 2026 kl. 09.00

Klintegaardens skaber satte murerne i Aarhus på den anden ende

Jernbeton, funktionalisme og en stædig ingeniør bragte Aarhus i oprør i 1932. Alligevel endte Hans Ove Christensen med at forme nogle af byens mest markante byggerier.

Morten Nystrup

En funktionalistisk ingeniør, et byggeforslag på Harald Jensens Plads samt brugen af jernbeton var en sprængfarlig cocktail, der i 1932 fik bægeret til at flyde over for murerne i Aarhus. Sagen endte i byrådet, hvor murerne fik medhold og byggeforslaget blev droppet. Manden bag forslaget, ingeniør Hans Ove Christensen, lod sig ikke stoppe, og han fik i løbet af 1930'erne sat betydelige aftryk på arkitekturen i Aarhus med sine bygninger af jernbeton.

Fra Fredericia til Aarhus

Hans Ove Christensen, der ofte bare blev kaldt Ove Christensen, var en pionér inden for den funktionalistiske byggestil i Danmark med sin brug af jernbeton. Et faktum, der både gjorde ham banebrydende og kritiseret. Han kom oprindeligt fra Nørre Jernløse nær Holbæk og flyttede først til Aarhus i 1930'erne. Inden da havde han taget en uddannelse som murer og bygningskonstruktør, og i 1915 havde han etableret en ingeniør- og entreprenørvirksomhed i Fredericia. Virksomheden blev åbnet sammen med arkitekten Alfred Petersen og havde sit speciale i jernbetonkonstruktioner. I 1920 blev Hans Ove Christensen både uddannet ingeniør og enejer af virksomheden.

PODCAST

Arkitekternes Aarhus

I en ny [podcastserie](#) dykker Aarhus Stadsarkiv, i samarbejde med tegnestuen SLETH og Aarhus Arkitektskole, ned i historien om de arkitekter, der formede Aarhus. Gennem 12 afsnit bliver du taget med på en arkitektonisk rejse fra bl.a. Hack Kampmanns klassicistiske mesterværker over Hans Ove Christensens funktionalistiske beboelsesejendomme til Knud Blach Petersens brutalistisk

inspirerede betonmonumenter.

I starten af 1930'erne var tiden inde til, at Hans Ove Christensen forsøgte sig i det aarhusianske. Aarhus var i 1930'erne trods økonomisk krise en by i udvikling. Store projekter som overdækningen af Aarhus Å, etableringen af Ringgadebroen og opførelsen af Aarhus Universitet var alle i fuld gang i 1930'erne. Indtil 1939, hvor Hans Ove Christensen rejste tilbage til Fredericia, nåede han at stå bag projekter som Nygaarden på Schleppegrellsgade, Aagaarden på Åboulevarden og hans nok mest kendte projekt Klintegaarden på Skovvejen.

“Skæmmede” Aarhus

Selvom det lykkedes for Hans Ove Christensen at få fuldført flere byggeprojekter i Aarhus, var vejen dertil ikke uden udfordringer. I 1932 foreslog Hans Ove Christensen at bygge et par karréer af beton på Sdr. Ringgade, Chr. Wærumsgade og Ålborggade ved Harald Jensens Plads. Et forslag, der vakte postyr hos byens murermestre, fordi de mente, at jernbetonen forringede byens udseende. En anden problemstilling var, at når Hans Ove Christensen valgte at slå sig op på at bruge jernbeton fremfor mursten, mistede byens murere potentielt projektarbejder. Sagen endte i Aarhus Byråd, hvor Hans Ove Christensen tabte. Han fik i stedet lov til at bygge to ejendomme på Carl Bertelsens gade.

Både sagen i Aarhus Byråd og Hans Ove Christensen selv gav udtryk for, at hverken arkitekter eller håndværkere var overbeviste om, at byggerier med jernbeton var vejen frem. Inspirationen til brug af jernbeton i arkitekturen fik Hans Ove Christensen da heller ikke i Danmark, men fra rejser til Tyskland, Frankrig, Tjekkoslaviet, Østrig og nabolandene Norge og Sverige. Han var svært begejstret for de

muligheder, som jernbetonen gav inden for især de varme- og lydtekniske aspekter. Fascinationen tog han med hjem til Danmark og brugte i sit arbejde. Han Ove Christensen blev på den måde en foregangsmand, der med Aagaarden på Åboulevarden fik givet Aarhus dens første boligbyggeri i jernbeton.

Signaturprojektet

Klintegaarden er svær at komme udenom, når talen falder på Hans Ove Christensen. Ejendommen blev fredet i 2012 og er med sine hvide farver på bygningernes ydersider, byggematerialer af jernbeton og sit flade tag et klasseeksempel på funktionalistisk arkitektur.

Klintegaarden blev opført som kollektivhus, der dyrkede tanken om fællesskab med både selskabsrum og pensionat. Lejlighederne i Klintegaarden skulle være moderne og tilbyde aflastning til forældre, enlige eller andre, der enten gik på arbejde eller prioriterede andre ting end gøremål i hjemmet. Derfor kunne lejerne modtage støtte af en hushjælp til rengøring og tøjvask.

Den hvide bygning, Aagaarden, på Åboulevarden var ved sin indvielse i 1933 Danmarks største beboelsesejendom af jernbeton. Foto: Aarhus Kommunale Værker, 1938, Aarhus Stadsarkiv

Beboerne skulle generelt beriges med lys, luft og en god udsigt over Aarhus Bugt, men også med materielle nymoderne goder som underjordiske garager til bilerne, vaskeri og elevatorer. Klintegaardens goder gjorde tilsvarende huslejen dyrere og tiltrak derfor mennesker med flere økonomiske ressourcer. Stedet kan da også bryste sig af at have haft flere prominente beboere igennem årene som skuespillere Gerda Gilboe og Lise Ringheim og Paul Hagen samt den tidligere statsminister Poul Schlüter, der boede på Klintegaarden som ung studerende.

Tænkte på sine medmennesker

Den hårde jernbeton står i kontrast til Hans Ove Christensens egen

blødere side. En af Klintegaardens beboere, Henny Grøndahl Sørensen, beskrev i Århus Stiftstidende i 1998 i forbindelse med stedets 60-års jubilæum, hvordan Hans Ove Christensen selv havde boet i Klintegaarden. Han havde et ømt punkt for beboernes børn, som han både tilgodeså indirekte gennem anlægningen af store haver og legepladser, og ved at invitere dem på boller og kakao flere gange om året.

Hans Ove Christensen var en passioneret mand, der gik op i sit arbejde med liv og sjæl. Barnebarnet, Alice, har senere fortalt om sin bedstefar, der ofte boede i en campingvogn tæt på sine igangværende byggerier for at være så tæt på byggeprojekterne som muligt. Han gik heller ikke på kompromis med beboernes ve og vel, hvilket betød, at alle hans bygninger skulle have altaner til glæde for lejerne. Derudover var han en dedikeret ægtemand, der gav sin kone, Astrid, en rose hver uge.

En anden beretning om Hans Ove Christensen fortæller, at han på egen opfordring opførte et hus til en af sine fattige ansatte, der til stor glæde kunne bo der kvit og frit med sin familie. Den dybt berørte arbejdsmand modtog gestussen med ordene: »Sådan kan ingen mennesker være.«

Hans Ove Christensen fortsatte som direktør i sit firma indtil 1961, hvorefter sønnen Børge fortsatte virksomheden. På sine ældre dage var Hans Ove Christensen ked af, hvordan brugen af jernbeton i forskellige ejendomsbyggerier havde udviklet sig i samfundet. Skæbnens ironi var, at jernbeton nu blev brugt til højhuse uden fokus på beboernes trivsel. Et fokuspunkt, der ellers altid havde været en fast bestanddel af Hans Ove Christensens arbejde.